

1. Marcaj de identificare, care conține un cod numeric și o grilă informațională de coordonate, pe care este executat un element de identificare, format din cel puțin un fascicul de segmente de microconductoare în izolație de sticlă, distribuite stocastic, fiecare fascicul de segmente fiind ambalat într-un înveliș de sticlă.
2. Procedeu de formare a marcajului de identificare, definit în revendicarea 1, care include aplicarea pe suprafața unui obiect curățat a unui cod numeric, a unei grile informaționale de coordonate și a unui element de identificare, obținut prin executarea pe suprafața obiectului, pe grila informațională de coordonate a unei adâncituri, amplasarea în aceasta perpendicular a cel puțin unui fascicul de segmente de microconductoare în izolație de sticlă, executate prin turnare și distribuite stocastic, fiecare fascicul de segmente fiind ambalat într-un înveliș de sticlă, acoperirea acestora cu un material transparent, de exemplu sticlă, care apoi se încălzește și se topește, iar după răcire se șlefuiește și se polizează până la transparență.
3. Procedeu, conform revendicării 2, în care preventiv amplasării fasciculului de segmente în adâncitură, pe fundul acesteia se toarnă o pulbere de sticlă ușor fuzibilă, care local se încălzește până la topire.
4. Procedeu, conform revendicării 2, în care diametrul firelor microconductoarelor este de $0,2 \dots 10 \mu\text{m}$, diametrul fasciculului de segmente este de $0,5 \dots 6 \text{ mm}$, totodată lungimea fasciculului de segmente este de $0,2 \dots 10 \text{ mm}$.